

**MUNI
LAW**

Správní řízení – dokazování a správní rozhodnutí.

MP701Z Správní právo procesní - seminář
Mgr. Tomáš Svoboda

Otázky

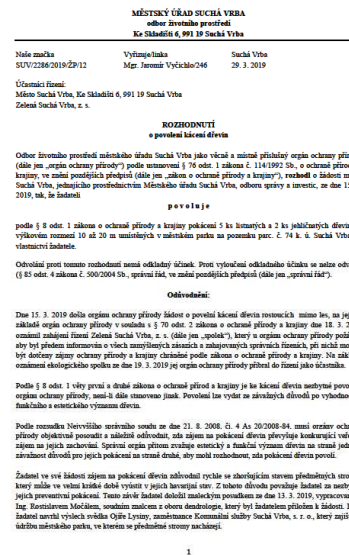
- Definujte následující druhy správního rozhodnutí
 - *správní rozhodnutí (obecně)*
 - *v širším smyslu / v užším smyslu*
 - *meritorní / procesní*
 - *konstitutivní / deklaratorní*
 - *pozitivní / negativní*
 - *mezitímni*
 - *částečné*
 - *opravné*
 - *nulitní*
 - *fiktivní*
 - *„nonrozhodnutí“*

Otázky

- Definujte následující druhy „správního rozhodnutí“
 - *správní rozhodnutí (obecně)* – § 9 SŘ („materiálně“), § 67 SŘ a násl. („formálně“)
 - *v širším smyslu / v užším smyslu* – § 67/1, § 76 SŘ, § 148 - 151 SŘ
 - *meritorní / procesní* – § 67/1, § 76 SŘ
 - *konstitutivní / deklaratorní* – §9 a § 67/1 SŘ
 - *pozitivní / negativní* – např. § 141/7 SŘ
 - *mezitímní* – § 148/1 a) SŘ
 - *částečné* – § 148/1 b) SŘ
 - *opravné* – § 70 věta druhá SŘ
 - *nulitní* – § 77 SŘ
 - *fiktivní* – např. § 9 odst. 3 zákona č. 123/1998 Sb.
 - *„nonrozhodnutí“* – § 154 + 158/1 SŘ

Příklad – rozhodnutí o kácení

– z prezentace lze otevřít pdf soubor:

Formální náležitosti

– Otázky:

- *Jaké „úřední osoby“ správní řád rozlišuje? V jakém rozsahu odpovídají za rozhodnutí?*
- *Kdo rozhoduje o kom? Jak se lze bránit jejich „nerovnému“ postupu ve věci?*
- *Kdo je účastníkem řízení v příkladu a o jaké účastníky jde (z pohledu § 27 SŘ)?*
- *Trpí formální náležitosti příkladu vadami?*

– Vady

- **1) vymezení účastníků** (dle § 69/2 SŘ hlavní účastníci ve výrokové části, zřejmě zde však není na závadu uvedení zde také ostatních účastníků dle § 69/2 SŘ – jinak bývají např. v tzv. rozdělovníku; lze nicméně dovozovat, že právnické osoby by měly být identifikovány názvem a sídlem – avšak SŘ jednoznačně nepředepisuje...)
- **2) „drobné formální vady“** (absence doložky „*Za správnost vyhotovení:*“ s identifikací odpovědné úřední osoby na stejnopisu, nesprávně označení č. j., datum, kontaktní údaje - § 69/1 SŘ)
- = **nikoli závažné vady**, pro které by mělo být zrušeno

Formální náležitosti

- (Omezený) význam vad formálních náležitostí
 - *Samotnou skutečností, že rozhodnutí podle ustanovení § 1 zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky do majetku krajů, podepsal v rozporu s dikcí odstavce 3 téhož ustanovení zastupující náměstek ministra, a nikoli sám ministr, nebyl žalobce (příslušný kraj) na svých právech zkrácen. (NSS 5 A 8/2002-31)*
 - *Neuvedení čísla jednacího v rozhodnutí správního orgánu je sice porušením § 69 odst. 1 správního řádu z roku 2004, avšak vzhledem k tomu, že k identifikaci rozhodnutí postačí datum jeho vydání, uvedení spisové značky a dostatečně určité vymezení věci, o níž je rozhodováno, nemohl být žalobce tímto ryze formálním pochybením nijak dotčen na svých procesních právech účastníka řízení. (MS v Praze, 9 Ca 256/2008-38, Sb. NSS)*

Výroková část

– Otázky:

- *Co je podstatou výroku?*
- *Z jakého stavu (časově) vychází rozhodnutí?*
- *Kolik má příklad výroků?*
- *Trpí výroková část příkladu vadami?*

– Vady

- **1) nedostatečně vymezený předmět řízení** (§ 68/2 SŘ), resp. o jaké dřeviny šlo = **neurčitý výrok a nevykonatelnost** (řešení = zpřesnění, např. identifikace jednotlivých stromů ve vedlejších ustanoveních výroku, v praxi i např. nákres...)
- 2) potenciálně také absence lhůty ke splnění (je-li ke kácení bezodkladný důvod) či uložení jiných povinností... (viz dále)

Výroková část

– Určitost výroku

- „*Výrok rozhodnutí přitom obsahuje autoritativní řešení otázky, která je předmětem řízení, kdy v této části rozhodnutí ukládá správce daně povinnosti a zakládá práva, mění právní vztahy nebo je autoritativně deklaruje. Výrok proto musí být po obsahové stránce jasný, srozumitelný, přesný a určitý, aby mohl být závazný a vykonatelný.*“
(ÚS II. ÚS 583/2003)

– Rozhodný skutkový a právní stav

- *Pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení (srov. § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4 správního řádu z roku 2004). (NSS 1 As 24/2011)*

Výroková část

– Vícečetnost výroků

- *V praxi státní správy není nijak výjimečné, že rozhodnutí (autoritativní správní akt) v sobě skrývá několik výroků samostatných (a tím i samostatně napadnutelných). Obvykle bývají také graficky odlišeny do odstavců anebo číslovány, není to však pravidlem a neděje se tak zcela bez chyb. Nutno si v této souvislosti uvědomit, že pojem "rozhodnutí správního orgánu" má širší i užší význam. V širším významu je "rozhodnutím" zpravidla písemný akt správního orgánu, individualizovaný jednacím číslem, datem vydání a dalšími formálními náležitostmi. **Z užšího hlediska (a z pohledu správního soudnictví) může ovšem takto individualizované rozhodnutí v sobě skrývat několik samostatných autoritativních vyřízení několika věcí (starší literatura hovořila o "kusech"), a každé takové vyřízení (rozhodnutí v užším slova smyslu, popř. "výrok"), které je schopno materiální právní moci. Nejčastějším případem bude ovšem rozhodnutí o jediné věci (jediném "kusu") jediným správním aktem. Pluralita však není žádnou výjimkou. Typickým příkladem je právě uložení pokut za poškození podzemního telekomunikačního vedení několika účastníkům investiční výstavby, např. projektantovi, investorovi a dodavateli stavby. (VS v Praze 6 A 216/95-23)***

Výroková část

- Přesnost výroku - zvláštní význam u (správního) trestání
 - *Pro odpověď na otázku, zda výrok, jak jej formuloval orgán I. stupně a aproboval stěžovatel, byl opravdu „výrokem ve věci“ je nutno především vymezit, o jakou „věc“ se jedná. Věcí, o kterou šlo, bylo řízení o uložení pokuty podle zákona o potravinách; imanentní součástí procesu o uložení trestu, a o tom, nemůže být žádných pochyb, je i zjištění, jaký delikt byl spáchán, a kdo jej spáchal. Výrok o uložení pokuty (trestu) je tedy vnitřně logicky provázán s výrokem o tom, za jaký delikt (delikty) je ukládán a komu (výrok o vině). **Vyslovit vinu za spáchání deliktu pak vyžaduje popsat skutek (též časově a místně), a podřadit jej pod skutkovou podstatu některého deliktu (soud nyní odhlíží od subjektivní stránky správních deliktů, která je v této oblasti správního trestání specifická). (NSS 6 As 19/2005-52)***

Výroková část

– Ustanovení, na jejichž základě je rozhodováno

- *Správní orgán rozhodující o správním deliktu musí ve výrokové části rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu) uvést všechna ustanovení, byť obsažená v různých právních předpisech, která tvoří v souhrnu právní normu odpovídající skutkové podstatě správního deliktu. Pokud správní orgán ve výrokové části rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu) neuvede všechna ustanovení, která zakládají porušenou právní normu, bude třeba v každém jednotlivém případě posoudit závažnost takového pochybení. Při úvahách, zda je neuvedení určitého ustanovení ve výrokové části odstranitelné interpretací rozhodnutí, bude významné zejména to, zda jasné vymezení skutku ve výroku rozhodnutí dovoluje učinit jednoznačný závěr, jakou normu pachatel vlastně porušil. Důležité bude též to, jaká ustanovení ve výrokové části správní orgán uvedl, a jaká neuvedl. Ke zrušení rozhodnutí bude třeba přistoupit i tehdy, nebude-li chybějící ustanovení zmíněno ani v odůvodnění rozhodnutí. (NSS 4 As 165/2016-46)*
- *Povinnost uvést ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno (§ 68 odst. 2 správního řádu z roku 2004), je splněna i tehdy, když je příslušné ustanovení právního předpisu uvedeno v tzv. návěti (záhlaví) rozhodnutí, které je třeba pokládat za součást výrokové části rozhodnutí. (NSS 8 As 141/2012-57)*

Odůvodnění

– Otázky

- *Je nedostatečně či nesprávně odůvodnění rozhodnutí právně závazné?*
- *Je odůvodnění rozhodnutí obligatorní? Bylo by možné příklad neodůvodnit?*
- *Jaké jsou druhy nepřezkoumatelnosti?*
- *Co musí odůvodnění obsahovat?*
- *Trpí odůvodnění příkladu vadami?*

– Vady:

- **1) celková nepřesvědčivost** úvah a vypořádání námitek (nerovnost, podjatost...)
- **2) absence důvodu výroku** o vyloučení odkladného účinku odvolání (důvody: § 85/2 SŘ)
- **3) absence důvodu** neuložení náhradní výsadby (současně **nevypořádání návrhu**)
- 4) nevypořádání jedné námitek (ač pro rozhodování nerelevantní)

Odůvodnění

– Obecně k obsahu odůvodnění

- *Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů, a v případě rozhodování o relativně neurčité sankci jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.*
(NSS 4 As 58/2005)

Odůvodnění

- Vady odůvodnění – ne vždy důvodem pro zrušení
 - *Úprava náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí v § 68 odst. 3 SŘ ovšem nepředstavuje opomenutelnou kategorii. Zajišťuje totiž, aby byl adresát veřejné moci odpovídajícím způsobem seznámen se skutkovými a právními závěry správního orgánu v jeho věci. O významu uvedeného závěru ve vztahu ke správnímu trestání nelze mít sebemenších pochyb. Správní soud může výjimečně slevit z nároků na dodržení požadavků § 68 odst. 3 SŘ, nalezne-li ve správním spisu dostatečnou oporu pro úvahu, že je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Tento postup je však namístě pouze v případech, kdy správní spis dává prima facie jednoznačnou odpověď na otázky týkající se skutkového stavu věci. Poskytuje-li totiž správní soud ochranu veřejným subjektivním právům přezkumem správního rozhodnutí, činí tak i posouzením jeho odůvodnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53). (NSS 8 As 60/2009)*

Odůvodnění

- Rozsah provedeného důkazu v odůvodnění
 - *V odůvodnění správního rozhodnutí nemusí být vždy obsažen podrobný obsah provedeného důkazu; rozhodné jsou konkrétní okolnosti případu (např. do jaké míry je to zapotřebí se zřetelem na rozpory v jednotlivých důkazech, na námitky účastníka řízení spod.). Správní orgán však musí v odůvodnění bezpodmínečně uvést, z kterých důkazů vycházel (§ 47 odst. 3 správního řádu). (NSS 2 As 18/2004-68)*

Odůvodnění

– Obligatornost odůvodnění

- *Podle § 68 odst. 4 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nemusí (ale může) obsahovat odůvodnění, pokud správní orgán vyhověl všem účastníkům řízení, tedy účastníkům podle § 27 odst. 1, 2 a 3, v plném rozsahu. **V plném rozsahu správní orgán účastníkům vyhověl, pokud výroková část rozhodnutí ve věci odpovídá všem požadavkům účastníků řízení na rozhodnutí vyjádřeným v jejich návrzích či žádosti. Pokud by absence odůvodnění v rozhodnutí měla za následek nepřezkoumatelnost nebo nesrozumitelnost rozhodnutí (například v případě řízení, kde více účastníků uplatňuje rozdílné zájmy, nebo pokud je rozhodnutí založeno na aplikaci neurčitého právního pojmu nebo správního uvážení či se odchyluje od ustálené rozhodovací praxe), nelze § 68 odst. 4 aplikovat.** (Závěr č. 88 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 26. 3. 2010)*

Dokazování

– Otázky

- *Co je podstatou dokazování?*
- *Jaké zásady se v jeho rámci uplatňují (jmenujte nejméně tři)?*
- *Jak (kdy) se dokazování provádí?*
- *Jaké důkazy mohou být obecně užity?*
- *Jaké důkazy mohly být užity v příkladu?*
- *Zakládá nezákonnost důkazu (d. prostředku) nezákonnost rozhodnutí?*
- *Může být znalec podjatý? Může být svědek podjatý?*
- *Má význam vyslýchat účastníka?*
- *Lze užít jako důkaz záznam o vysvětlení?*

Dokazování

– Otázky

- *Trpí dokazování v rámci příkladu vadami?*

– Vady:

- **1) celková nepřesvědčivost** a rozpornost podkladů (nerovnost, podjatost...)
- **2) (potenciálně) absence výzvy** k vyjádření se k podkladům (§ 36/3 SŘ)
- **3) nekonkrétní skutečnosti** známé z úřední činnosti (viz judikatura dále)
- **4) důkaz znaleckým posudkem** na objednávku účastníka může být problematický
obecně zajišťuje SO (§ 56 SŘ) – dle judikatury může předložit účastník, nicméně tehdy může být na místě také rezervovaný přístup... (viz *Phascolarctos cinereus*)

Dokazování

– Provádění důkazů

- *Smyslem § 51 odst. 2 správního řádu je umožnit účastníkům řízení, aby mohli být přítomni při provádění důkazů, nebylo-li k jejich provedení nařízeno ústní jednání. **Díky přítomnosti při provádění důkazů se mohou účastníci lépe seznámit s jejich obsahem** (komplexně všemi vjemy vnímat výpověď svědka, ohledávaný předmět apod.) a v návaznosti na to se detailněji vyjádřit k důkazu. **Je-li však jako důkaz prováděna listina, nadto listina předložená stěžovatelkou, není vadou řízení, pokud nebyla stěžovatelka informována o provedení důkazů mimo ústní jednání. (NSS 1 As 157/2012-40)***
- ***Správní orgán je povinen vyrozumět účastníky řízení o každém provádění důkazů, ať probíhá při ústním jednání, nebo mimo ně. V případě nepřítomnosti účastníka řízení při dokazování z důvodu, který připouští zákon, a při dokazování prostřednictvím písemných podkladů, jsou práva účastníka řízení zajištěna postupem podle § 36 odst. 3 správního řádu. (Závěr č. 115 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 8. 6. 2012)***

Dokazování

– Hodnocení důkazů

- **Zásadu volného hodnocení důkazů** zakotvenou v § 2 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, **nelze vykládat tak, že by závěry správce daně o skutkové stránce věci mohly být výsledkem libovůle.** *Takové závěry musí naopak vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, v jehož rámci bude důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň budou veškeré tyto důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti. Tato úvaha musí být v konečném rozhodnutí v daňovém řízení přezkoumatelným způsobem vyjádřena a plně podléhá kognici správních soudů.* **(NSS 5 Afs 5/2008-75)**
- *Správní orgán může přistoupit k **hodnocení důkazů** (§ 34 odst. 5 spr. ř.) **teprve po vyčerpání možnosti odstranit existující rozpory v důkazech.** Jestliže se však rozpory odstranit nepodaří, je nezbytné, aby správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí vyložil, v čem rozpor spočíval, co bylo učiněno pro jeho odstranění, proč se to nepodařilo a ke kterým důkazům se nakonec při svém hodnocení přichýlil a které důkazy odmítl a proč. **Pokud se bez jakéhokoli zdůvodnění přikloní ke skupině důkazů, které podporují jedno skutkové zjištění (např. že účastník spáchal správní delikt) a pomine důkazy, z nichž vyvěrá opak, vybočuje tím ze zákonných mezí, které mu zákon pro hodnocení důkazů vtyčil.** (VS v Praze 6 A 139/94-17)*

Dokazování

– Možný postup účastníka řízení z moci úřední

- *Z dikce ustanovení § 50 odst. 3 se jednoznačně podává, že řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je výlučně ovládáno zásadou vyšetřovací; rovněž je zde zdůrazněna i zásada objektivního, nestranného přístupu, kdy je správní orgán povinen zjišťovat veškeré rozhodné okolnosti, tedy i ty, které svědčí ve prospěch osoby, které má být povinnost (proti její vůli) uložena. Je to tedy správní orgán, který nese odpovědnost za řádné soustředění podkladů pro rozhodnutí a případně i odpovědnost za nesplnění této povinnosti... **Pokud se účastník takového řízení rozhodne žádné důkazy na svou obranu nenavrhnout, může se to nepochybně odrazit na skutkovém stavu, který bude správní orgán považovat za dostatečně zjištěný a který nebude (objektivně vzato) zohledňovat aspekty věci, o kterých se účastník řízení nezmínil (ačkoli by mu byly ku prospěchu) a správnímu orgánu nejsou známy; na straně druhé to však nikterak neomezuje vyšetřovací činnost správního orgánu, který je v těchto případech vždy povinen sám zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce“ (= účastníka)**
(NSS 2 As 78/2010-49)*

Dokazování

– Vyjádření se k podkladům

- *Není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. **Vždy je třeba zkoumat, zda poté, kdy účastník v souladu s poučením postupoval, byl správní spis následně doplňován či nikoli, a zda tak účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit.***
(NSS 2 As 78/2010-49)

Dokazování

- Notoriety a „úřední“ skutečnosti
 - *I. Správní orgán nemusí uvádět zdroj, z něhož se dozvěděl o existenci obecně známé skutečnosti. Naproti tomu musí uvést, ze které jeho konkrétní úřední činnosti či postupu jsou mu známy tzv. úřední skutečnosti (§ 50 odst. 1 správního řádu z roku 2004).*
 - *II. Pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení. (NSS 1 As 33/2011-58)*

Dokazování

- Znalecký posudek na objednávku účastníka
 - *Má-li posudek předložený účastníkem správního řízení náležitosti znaleckého posudku dle § 127a o. s. ř., postupuje se při jeho provádění stejně jako při provádění znaleckého posudku znalce ustanoveného správním orgánem podle § 56 správního řádu z roku 2004. (NSS 9 As 206/2014-48)*
 - *Je-li v průběhu správního řízení mezi účastníky určitá otázka sporná a správní orgán za účelem jejího vyhodnocení provádí důkaz znaleckým posudkem (§ 56 správního řádu), který byl vypracován na objednávku některého z účastníků, pak by měl na tento posudek nahlížet s větší rezervou než na znalecký posudek vypracovaný znalcem, který je vůči účastníkům řízení nezávislý. (KS v Praze, 47 A 15/2012-152, sbírka NSS)*

Dokazování

- Příklad nepoužitelnosti nezákonného důkazu
 - *V českém právním řádu neexistuje žádný právní základ pro utajené pořizování audiovizuálních nahrávek orgány veřejné moci pro účely správního trestání, pokud tyto zasahují do „soukromého života“ fyzických osob [čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.)]. Takovýmto základem není ani § 51 odst. 1 správního řádu z roku 2004. Důkaz audiovizuální nahrávkou pořízenou v utajení orgánem veřejné moci nebo v souvislosti s činností orgánu veřejné moci je proto v řízení o správním trestání zásadně nepoužitelný. (NSS 1 Afs 60/2009-119)*

Poučení

– Otázky

- *O jakých prostředcích se poučuje (ve správním rozhodnutí)?*
- *Lze poučovat „nad rámec zákona“?*
- *Trpí poučování v rámci příkladu vadami?*

– Vady:

- **1) neúplnost poučení** (neidentifikovaný odvolací orgán - § 68/5 SŘ)
- **2) absence poučení o vyloučení odkladného účinku** (§ 68/6 SŘ)
- **3) drobný text** (zřejmě) v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů
srov. zejm. § 4/2 a 2/3 SŘ

Poučení

- Nadbytečnost poučení (či jiné obsahové části)
 - *Při zkoumání **obsahu náležitostí úředního rozhodnutí – správního či soudního, se obvykle uplatní zásada ,nadbytečné neškodí‘: je-li tedy některá část rozhodnutí informačně bohatší, než být musela, zpravidla to není na závadu a k nadbytečným informacím se nepřihlíží. Jinak je tomu však tehdy, pokud rozhodující orgán vtělí do určité části rozhodnutí informace, které tam být nesmějí, neboť mají být podle své povahy umístěny jinde – a právě to se stalo v projednávané věci. Krajský soud zde nepominul žádnou ze zákonných náležitostí rozhodnutí; pochybil ale tím, že obsahově smísil výrok a odůvodnění, ačkoli je po grafické stránce členil obvyklým způsobem. (NSS 1 As 3/2005)***

Poučení

– Poučení o správní žalobě

- *Správní orgán jistě nechybuje, pokud účastníka poučí o možnosti napadnout jeho rozhodnutí žalobou ve správním soudnictví; **takový přístup je však s ohledem na stávající právní úpravu nadstandardní a nelze se jej domáhat.** Zmeškal-li tedy žalobce lhůtu k podání správní žaloby, nemůže to s úspěchem vytýkat žalovanému: ten svou povinnost poučit žalobce o řádných opravných prostředcích neporušil. Lhůtu k podání žaloby přitom nelze v řízení před správním soudem prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.); ani Městský soud v Praze, ani Nejvyšší správní soud tak nemohou zhojit důsledky opožděného podání žaloby. (NSS 1 As 35/2005-61)*